

25 świec Adwentu – czas, który Bóg daje TERAZ

Chronos i kairos

Grecy mieli dwa słowa na określenie czasu: *chronos* i *kairos*.

Chronos – był przedstawiany jako starzec przygnieciony wszystkimi minutami i sekundami świata. To czas z zegarka. Ten, który cię goni. Wyczerpuje. Zmusza do ciągłego biegu.

Kairos – to czas łaski. Chwila, którą Bóg stawia przed tobą tu i teraz. Grecy przedstawiali *kairos* jako młodzieńca z kępką włosów tylko z przodu. Dlaczego? Bo *kairos* da się uchwycić tylko wtedy, kiedy nadchodzi. Spóźnisz się – nie złapiesz go „od tyłu”.

Adwent to nie tylko cztery tygodnie

Adwent nie jest po to, żeby odliczać czas. Adwent jest po to, żeby zrobić w życiu pauzę. Daliśmy się uwikłać

w nieustanne robienie czegoś. Nasz aktywizm staje się dla nas pułapką. Człowiek nie umie żyć w chwili obecnej. Jak siedzi – to już stoi. Jak stoi – to już idzie. Jak idzie – to już biegnie. A jak biegnie – to już jest u celu. Zawsze o krok dalej niż jego własne życie. Wiele chwil w naszym życiu przecieka nam między palcami, bo żyjemy w nieustannym niedoczasie: „Jeszcze chwilę... jeszcze nie teraz... jutro... kiedyś...”. Nie potrafimy żyć chwilą obecną – tą jedną, niepowtarzalną chwilą, którą Bóg chce napełnić swoją obecnością TERAZ. Bóg nie działa ani wczoraj, ani jutro. Bóg działa dziś. Bóg mówi: *Dzisiaj. Teraz. Właśnie w tej chwili chcę wejść w twoje życie.*

Zwykle Adwent kojarzy nam się z czterema świecami w wieńcu. Cztery tygodnie. Cztery kroki w stronę Betlejem. W tym roku w naszej parafii idziemy głębiej. Przed ołtarzem pojawił się nasz własny kalendarz adwentowy: 25 świec. 25 dni. 25 niepowtarzalnych chwil.

Każda świeca to jeden dzień, którego nie odzyskasz. Jedna chwila, której nie zatrzymasz. Jeden moment, który

trzeba uchwycić, zanim stanie się tylko wspomnieniem. Bo każdy dzień Adwentu to *kairos* – dzień, który Bóg chce wypełnić swoją obecnością tu i teraz.

Pień Jessego – Bóg zaczyna od końca

Świece stoją na obumarłym pniu. I właśnie tam zaczyna się Ewangelia. 25 świec ustawiliśmy na starym, obumarłym pniu drzewa. Dlaczego? Bo każdy z nas nosi w sobie takie miejsca: coś, co obumarło, coś, co wydaje się stracone, coś, co, jak myślisz, już nie wróci. I wtedy właśnie słyszymy słowa proroka Izajasza: „Wyrośnie różdżka z pnia Jessego” – a ród Jessego rzeczywiście był jak zwalony pień: ścięty, wyschnięty, bez życia i bez przyszłości. Nie było już potomka mogącego przedłużyć dynastię rodu Dawida. Po ludzku –

koniec. A jednak Bóg właśnie tam zaczął coś nowego. Z miejsca, gdzie wszyscy widzieli pustkę, porażkę, przegraną – On wyprowadził życie. Narodził się Król z rodu Dawida. Narodził się Zbawiciel. Bóg może zrobić to samo w twoim życiu. Nie mów, że już nie warto. Nie mów, że nic się nie zmieni. Nie mów, że wszystko stracone. Dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych. On potrafi przywrócić życie tam, gdzie widzisz tylko pień.

Nie przegap swojego kairosu

Każda świeca to kolejny dzień Adwentu. Kolejna niepowtarzalna szansa. Chwila. To jest twój *kairos*. Bądź hojny dla Boga w dawaniu Mu swojego czasu. Bo największą stratą w życiu nie jest to, czego nie zdążyłeś zrobić – ale to, czego nie pozwoliłeś Bogu zrobić w tobie.

14 XII – III niedziela Adwentu

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 35, 1-6a. 10)

PSALM RESPONSOJNY (Ps 146)

DRUGIE CZYTANIE (Jk 5, 7-10)

EWANGELIA (Mt 11, 2-11)

Bóg wierny danemu słowu

Jan Chrzciciel jako przykład wiary w codzienności. Jezus daje go za przykład człowieka, który nie ulega zwątpieniu.

Czy jestem wierny danemu słowu?

Czy jestem gotów być świadkiem Pana?

21 XII – IV niedziela Adwentu

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 7, 10-14)

PSALM RESPONSOJNY (Ps 24)

DRUGIE CZYTANIE (Rz 1, 1-7)

EWANGELIA (Mt 1, 18-24)

Droga milczenia

Zdarza się, że szlachetne plany zostają nagle zburzone. Tak też stało się z planami Józefa. Wiara jego to droga milczenia i posłuszeństwa.

Czy potrafię milczeć?

Czy jestem posłuszny?

25 XII – uroczystość Narodzenia Pańskiego

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 52, 7-10)

PSALM RESPONSOJNY (Ps 98)

DRUGIE CZYTANIE (Hbr 1, 1-6)

EWANGELIA (J 1, 1-18)

Wielka radość

Radość, świętowanie, narodzenie Pana. Oto Bóg staje się człowiekiem, abym miał udział w Jego życiu.

Czy zdaję sobie sprawę z tego, co się wydarzyło?

Czy wsłuchuję się w treść Dobrej Nowiny?

26 XII – święto św. Szczepana, pierwszego męczennika

PIERWSZE CZYTANIE (Dz 6, 8-10; 7, 54-60)

PSALM RESPONSOJNY (Ps 31)

EWANGELIA (Mt 10, 17-22)

Świadomy wybór

Święty Szczepan był pierwszym, który przelał krew za Jezusa. Bardzo często ten fakt pomijamy. Koncentrujemy się głównie na eksponowaniu tych kwestii, które są po naszej myśli.

Czy jestem świadomy ofiary świętego Szczepana?

Czy mam świadomość, że chrześcijanie są prześladowani?

28 XII – święto Świętej Rodziny

PIERWSZE CZYTANIE (Syr 3, 2-6. 12-14)

PSALM RESPONSOJNY (Ps 128)

DRUGIE CZYTANIE (Kol 3, 12-21)

EWANGELIA (Mt 2, 13-15. 19-23)

Rodzina – sanktuarium miłości

Podstawowa zasada życia rodziny to wzajemny szacunek i miłość. Święty Józef to przykład troski i ofiary.

Co jestem w stanie zrobić dla swojej rodziny?

Czego mogę nauczyć się od świętego Józefa?

1 I – uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

PIERWSZE CZYTANIE (Lb 6, 22-27)

PSALM RESPONSOJNY (Ps 67)

DRUGIE CZYTANIE (Ga 4, 4-7)

EWANGELIA (Łk 2, 16-21)

Nowy początek

Bóg rozpoczął wszystko od Maryi – dzięki Niemu Ona jest dla nas wciąż nowym początkiem.

Czy wierzę, że z nowym rokiem mam nowy początek w postaci łask, wyzwań, nowych możliwości...?

Czy potrafię, jak Maryja, zachować słowa w sercu?

4 I – II niedziela po Narodzeniu Pańskim

PIERWSZE CZYTANIE (Syr 24, 1-2. 8-12)
PSALM RESPONSOJNY (Ps 147)
DRUGIE CZYTANIE (Ef 1, 3-6. 15-18)
EWANGELIA (J 1, 1-18)

Od Prawa do Ducha

Słowo jak kamień węgielny – „wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało z tego, co się stało”. Jezus, Wcielone Słowo Boże, wypełnia Duchem Prawo, wyryte niegdyś na kamiennych tablicach, by wypisać je na naszych sercach.

*Czym dla mnie jest słowo – moje słowo dane komuś?
Czy czytam słowo Boga?*

6 I – uroczystość Objawienia Pańskiego

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 60, 1-6)
PSALM RESPONSOJNY (Ps 72)
DRUGIE CZYTANIE (Ef 3, 2-3a. 5-6)
EWANGELIA (Mt 2, 1-12)

To, co dajesz, mówi o tobie

Złoto dla Króla, Syna Bożego.
Kadzidło dla Kapłana Nowego Przymierza.
Mirra dla Proroka Miłości.

Jaki dar mam dla mojego Boga?

Czy dawanie jest dla mnie radością?

– komentarze Zofia Ł.

WYDARZENIA

Na zdjęciu od lewej: Marcin, Antoni, Jakub i Ryszard

Promocja lektorska

Wniedzielę 23 listopada w seminarium w kościele pw. Wniebowzięcia NMP i Świętego Józefa w Warszawie arcybiskup Adrian Galbas udzielił promocji lektorskiej 144 kandydatom, w tym czterem starszym ministrantom z naszej parafii: Jakubowi Adachowi, Ryszardowi Jądrzykowi, Antoniemu Turowskiemu i Marcinowi Zwierzchowskiemu.

Uroczystość ta była zwieńczeniem 56. edycji kursu lektorskiego, zapoczątkowanego przez księdza prałata Wiesława Kądzielę. Arcybiskup został powitany na początku Mszy świętej przez znanego nam wszystkim księdza Grzegorza Perzynę, który uczestniczył w przygotowaniu kandydatów i który pełni od niedawna funkcję Duszpasterza Służby

Liturgicznej w Archidiecezji Warszawskiej.

Przygotowania kandydatów do posługi lektorskiej trwały od października ubiegłego roku. Kandydaci dwa razy w miesiącu spotykali się na wykładach w seminarium, a w czasie wakacji uczestniczyli dodatkowo w tygodniowych rekolekcjach prowadzonych przez księdza Grzegorza Perzynę. Na zakończenie kursu kandydaci musieli zdać egzaminy z biblistyki, liturgiki i śpiewu liturgicznego.

Parafrazując słowa z homilii metropolity warszawskiego, życzymy naszym nowym lektorom, aby nie byli tylko aktorami, spełniającymi „funkcję lektorską” w kościele, ale aby byli lektorami, czyli tymi, którzy mają częsty, żywy kontakt ze słowem swojego Króla, cały czas.

*Elżbieta i Marcin
rodzice Ryszarda*

Bierzmowanie

W wtorek 25 listopada podczas wieczornej Mszy świętej 30 kandydatów otrzymało sakrament bierzmowania. Sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej udzielił młodzieży arcybiskup Adrian Galbas. W swojej homilii, odwołując się do fragmentu Ewangelii wg św. Łukasza (Łk 21, 5-8), w którym Jezus zapowiada zburzenie świątyni, zinterpretował świątynię jako symbol wszystkiego, co w świecie i życiu jest nietrwałe i ulotne. Za oznaki tego światowego chaosu i nietrwałości uznał m.in. wojny (np. na Ukrainie) oraz wiele współczesnych ideologii i błędnych przekonań, które są rodzajem fałszywych proroków, przed którymi przestrzega Jezus. W odpowiedzi na ten nieład i ulotność Ksiądz Arcybiskup wskazał, że jedyną receptą dla chrześcijan jest oparcie

Autor zdjęcia: Piotr

życia na trwałym fundamencie, którym jest Jezus Chrystus. Homilia zakończyła się wezwaniem do dawania świadectwa w życiu codziennym oraz podkreśleniem roli Ducha Świętego w procesie nawrócenia wiernych.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa

Ksiądz profesor Antoni Słomkowski jako założyciel Ośrodka Rekolekcyjnego im. św. Jana Pawła II na stałe wpisał się w naszą wspólnotę parafialną. Do śmierci (19 lutego 1982 roku) mieszkał w Kaniach.

22 listopada w Gnieźnie odbyła się zapowiadana w poprzednim numerze *Effathy* Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Ksiądz Antoni Słomkowski – Osoba i Dzieło”.

Ten wybitny polski duchowny katolicki znany jest między innymi jako pierwszy powojenny rektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (KUL), który wznowił działalność tej uczelni w 1946 roku w niezwykle trudnych warunkach materialnych i politycznych. Udało mu się obronić **niezależność i katolicki charakter uczelni** w obliczu narastających nacisków ze strony władz komunistycznych. Jego niezłomna postawa i sprzeciw wobec ideologizacji uniwersytetu doprowadziły do **usunięcia go z urzędu w 1951 r.**, a następnie, w 1953 r., do aresztowania i skazania w **sfińgowanym procesie politycznym** na karę więzienia. Po zwolnieniu powrócił do pracy naukowej i dydaktycznej w różnych seminariach i na wydziałach teologicznych w Polsce. Ks. prof. Słomkowski pozostaje symbolem **niezłomnej obrony autonomii nauki i wartości katolickich** w okresie PRL. Był profesorem teologii dogmatycznej, prowadził również wykłady z **teologii ascetycznej** i mistycznej oraz **teologii życia wewnętrznego**. W ramach swoich specjalizacji prowadził badania i publikował prace dotyczące m.in. **mariologii** (nauki o Najświętszej Maryi Pannie), a także **problemu pochodzenia człowieka** w świetle nauki Kościoła katolickiego i teorii ewolucji.

Od **1969 r.** mieszkał w **Kaniach**, gdzie zainicjował powstanie ośrodka rekolekcyjnego, w którym spędził ostatnie lata życia, prowadząc działalność naukową i formacyjno-rekolekcyjną, pomimo pogarszającego się stanu zdrowia.

Dla nas postacią ks. prof. Antoniego Słomkowskiego ma bardzo osobisty wymiar, dlatego z zainteresowaniem uczestniczyliśmy w tej konferencji. Wykłady prowadzone były w dwóch sesjach przez dziesięcioro prelegentów z różnych uczelni: KUL, UKSW, Akademii Katolickiej w Warszawie, UJ, UAM, w tym kapucyna i pallotyńów. W wydarzeniu uczestniczyło około 140 osób z różnych miast: Warszawy, Poznania, Bydgoszczy, Inowrocławia, Lublina, Gniezna i miejscowości podgnieźnieńskich, a także reprezentacja z Otrębus i Kań. Nasi parafianie przyjechali autokarem, trochę zmęczeni, ale zdążyli na pierwszy wykład. Wcześniej jednak zostali podjęci poczęstunkiem – wyrobami wędliniarskimi z Murczyna oraz kawą i herbatą. Wszyscy mogli uczestniczyć w uroczystej Mszy świętej w Archikatedrze Gnieźnieńskiej i wysłuchać przemawiającego do serc i umysłów kazania. Spotkanie naukowe uświetniła obecność rodziny ks. Antoniego Słomkowskiego. Symposium zamknął, udzieliwszy nam błogosławieństwa, Ksiądz Arcybiskup Metropolita Senior Stanisław Gądecki.

Serdecznie dziękuję uczestnikom seminarium, a także wszystkim, którzy przyczynili się do zorganizowania naszego udziału w tym wydarzeniu.

Bogusława

Osobom zainteresowanym szczegółami sympozjum polecamy

Seminarium naukowe *Ksiądz Antoni Słomkowski – Osoba i Dzieło*

Sesja I: <https://share.google/2sTRMvbbrXRyKoFnm>

Sesja II: <https://share.google/VbJiv8IIFre2Xgvc>

Rok Jubileuszowy

Poniżej zamieszczamy świadectwa naszych parafian dotyczące ich przeżycia Roku Jubileuszowego.

Korzystajmy, zanim zamkną się DRZWI.

Każdego dnia bombardowani jesteśmy wiadomościami, jak dbać o zdrowie, jakie produkty spożywać, a których zdecydowanie nie. Zdrowa dieta, aktywność fizyczna, właściwa regeneracja oraz wsparcie medycyny, w tym też medycyny estetycznej. Odpowiednie nawyki to droga do zdrowia i długowieczności, która staje się celem.

A tu 2025 rok i za chwilę będziemy obchodzić 2025. rocznicę narodzin Jezusa Chrystusa, co czyni ten rok wyjątkowym jubileuszem – Świętym Rokiem, natomiast nas czyni „Pielgrzymami nadziei” w drodze do zbawienia. Pochylmy się nad refleksją odnowy duchowej i umocnienia naszej wiary poprzez pielgrzymowanie, inne praktyki religijne, skorzystanie z odpustów zupełnych, zanim zamkną się DRZWI.

Beata

Szczęść Boże,

Dane jest nam żyć w wyjątkowym roku, w Roku Jubileuszowym. W tym roku pożegnaliśmy papieża Franciszka, a od 8 maja mamy kolejnego papieża Leona XIV. Na własnym podwórku też przeżywalismy zmiany, mamy nowego proboszcza ks. Piotra Celejewskiego, ale możemy cieszyć się obecnością i serdecznością ks. Bolesława, który jest z nami w każdym dniu. Z pewnością w naszych rodzinach też zachodzą zmiany. Jedne radują, inne smuć. Kierując się jednak hasłem tego roku, „Pielgrzymi nadziei”, podchodzimy do nich z nadzieją, że wszystko, co przeżywamy, służy dobru. Przyjmujemy, że łaska to nie tylko spełnianie naszych oczekiwań, ale także wiele codziennego trudu, przeciwności losu. Świadomość natomiast, że Pan nas prowadzi, umacnia i pobudza do walki, budzi w nas właśnie przekonanie, że życie tu na ziemi to droga, którą rozświetla nadzieja, nadzieja zbawienia.

Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym RUAH patronowała naszej corocznej parafialnej pielgrzymce do Rokitna, która odbywała się pod hasłem „Pielgrzymi nadziei”. Nieśliśmy nasze intencje, powierzaliśmy Matce Bożej nasze sprawy. Msza święta była również sprawowana w tym duchu. Nasze serca były otwarte na łaski, które w tym szczególnym czasie na nas spływały. Niektóre osoby brały udział w rekolekcjach REO, co rozpatrujemy również jako łaskę. Zastanawialiśmy się, czy będzie jeszcze dane nam wszystkim przeżywać kolejny Rok Jubileuszowy. Jakie zmiany nastąpią w naszym życiu, czy wykorzystamy wszystkie obdarowania: dar przebaczenia, pojednania, pokuty, zadośćuczynienia, wdzięczności, miłości...

Mamy jeszcze chwilę, Rok Jubileuszowy zakończy się 6 stycznia 2026 r., nie zmarnujmy tego czasu. Zapakujmy do serca doświadczenia, które szczególnie zapadły w duszy, niech ten czas Roku Jubileuszowego dojrze w nas, umacnia i prowadzi na naszym życiowym pielgrzymim szlaku.

*Z Panem Bogiem,
Marzena*

Czas ucieka...

Trafny tytuł publikacji ks. Piotra natchnął mnie do refleksji. Śledziłem z rodziną wydarzenia związane z Rokiem Jubileuszowym, symboliczne otwarcie drzwi i dokumenty dotyczące tego wydarzenia. Potem analizowaliśmy, ile mamy kościołów jubileuszowych w najbliższej okolicy. Jak usłyszeliśmy o paszporcie pielgrzyma, to już snuliśmy plany co do tras pielgrzymek. Rok Nadziei za chwilę się skończy. I co z naszymi planami, postanowieniami? Czy skorzystaliśmy z tego, do czego Pan Bóg nas zaprasza? Na ile daliśmy siebie Bogu, naszym rodzinom i braciom w wierze? Następny Rok Jubileuszowy za 25 lat. Kolejny nadzwyczajny jubileusz związany z 2000-leciem Męki i Zmartwychwstania Chrystusa obędzie się w 2033 roku. Można by rzec: *To tylko 8 lat, ale czy wszyscy doczekamy...*

Józef

Podziel się swoim doświadczeniem wiary...

Usłyszałam w ogłoszeniach parafialnych, że można na łamach „Effathy” opisać swoje przeżycia duchowe związane z czasem Roku Jubileuszowego. Powiem szczerze, że jakoś wszelkie informacje o Roku Jubileuszowym omijały mnie. Jak widać, temat zainteresował mnie dosłownie w ostatniej chwili. Moja koleżanka podesłała mi link z rozmową o historii, obchodach, znaczeniu i odpustach Roku Jubileuszowego. I dopiero teraz zrozumiałam, że jest się czym zachwycić. Czasu wprowadzić niewiele, ale dostałam tę szansę. Jak to się mówi, lepiej późno niż wcale... Dziękuję za podpowiedź, a każdemu polecam ten wywiad.

Renata

Link do rozmowy: Radio Plus, Nocne Świata. Rok Jubileuszowy 2025 – rozmowa Pawła Krzemińskiego z ks. Dariuszem Kowalczykiem, Prezesem Fundacji Dzieła Nowego Tysiąclecia (<https://www.youtube.com/watch?v=9YILpPgyMzA>)

Światło w mroku

Zima, najciemniejsza i najchłodniejsza pora roku, stanowi naturalne tło dla jednego z najjaśniejszych i najbardziej przełomowych świąt w wierze katolickiej – Bożego Narodzenia. To zderzenie zewnętrznej surowości i wewnętrznej radości jest kluczowe dla zrozumienia duchowego wymiaru tego czasu.

Ciemność i oczekiwanie

Naturalny rytm zimy odzwierciedla duchowy stan **Adwentu**, który poprzedza Boże Narodzenie. W długich nocach i przesileniu zimowym (najkrótszy dzień, zwiastujący nadejście zimy astronomicznej) można upatrywać symbolu ciemności i grzechu jako miary odległości człowieka od Boga. To również metafora duchowej „nocy ciemnej”, czyli trudnego okresu oschłości i oczyszczenia w życiu każdego wierzącego.

W tym chłdzie i mroku wiara katolicka nakazuje czuwanie i radosne oczekiwanie (*Gaudete*), podobne do czekania na siew po okresie spoczynku ziemi. Świece i lampiony adwentowe, rozświetlające mrok, uosabiają nadzieję, że Bóg wkrótce przyjdzie.

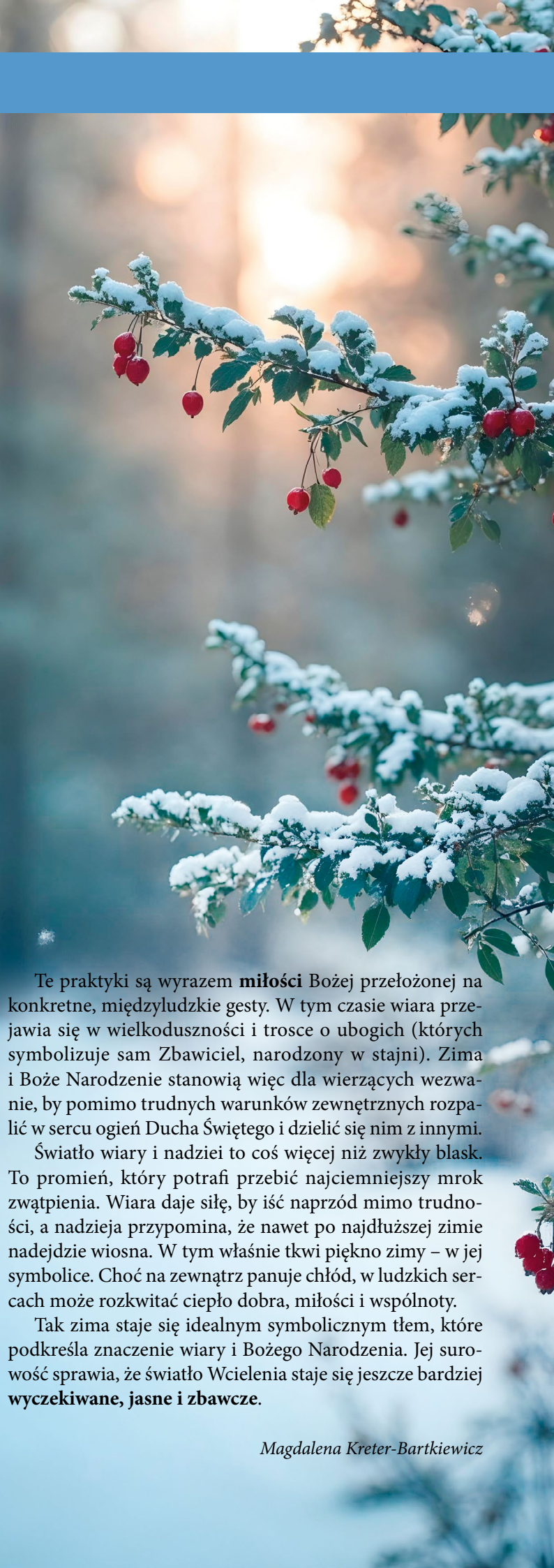
Światło w ciemności

Boże Narodzenie, obchodzone tuż po przesileniu zimowym, jest symbolicznym i realnym zwycięstwem Światła. Narodziny Chrystusa, nazywanego Światłością świata, oznaczają wkroczenie Boga w ciemność ludzkiej historii. Gwiazda Betlejemaska pojawiająca się na niebie jest znakiem, że nawet w najgłębszej nocy pojawia się Boża obietnica.

Zima, zwłaszcza pokryta białym śniegiem, często symbolizuje czystość i niewinność. Scena żłóbka, otoczonego tą bielą, podkreśla czystość i kruchość narodzonego Zbawiciela oraz dar oczyszczenia.

Ciepło i wspólnota

W kontraście do zimna na zewnątrz wiara w okresie świąt nakazuje budowanie ciepła i wspólnoty. Tradycja katolicka skupia się na ognisku domowym: wspólne łamanie się opłatkiem jako symbol jedności, pusty talerz dla niespodziewanego gościa oraz radosne kolędowanie. Płomień świecy na wigilijnym stole staje się znakiem **wiary** w to, że dobro zawsze zwycięży. To światło prowadzi nas ku nowemu początkowi, przypomina o tym, by nie tracić **nadziei**, nawet gdy świat zdaje się pogrążyć w mroku.

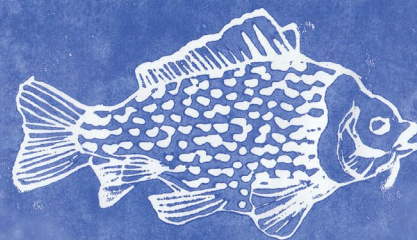
Te praktyki są wyrazem **miłości** Bożej przełożonej na konkretne, międzyludzkie gesty. W tym czasie wiara przejawia się w wielkoduszności i trosce o ubogich (których symbolizuje sam Zbawiciel, narodzony w stajni). Zima i Boże Narodzenie stanowią więc dla wierzących wezwanie, by pomimo trudnych warunków zewnętrznych rozpałić w sercu ogień Ducha Świętego i dzielić się nim z innymi.

Światło wiary i nadziei to coś więcej niż zwykły blask. To promień, który potrafi przebić najciemniejszy mrok zwątpienia. Wiara daje siłę, by iść naprzód mimo trudności, a nadzieja przypomina, że nawet po najdłuższej zimie nadejdzie wiosna. W tym właśnie tkwi piękno zimy – w jej symboliczności. Choć na zewnątrz panuje chłód, w ludzkich sercach może rozkwiatać ciepło dobra, miłości i wspólnoty.

Tak zima staje się idealnym symbolicznym tłem, które podkreśla znaczenie wiary i Bożego Narodzenia. Jej surowość sprawia, że światło Wcielenia staje się jeszcze bardziej **wyczekiwane, jasne i zbawcze**.

Magdalena Kreter-Bartkiewicz

Karp i dusza

Zbliża się czas, gdy w naszych domach, obok lśniącego opłatka i pachnącej choinki, pojawi się on – skromny, choć budzący wiele emocji – karp. Ryba ta, choć wydaje się być jedynie kulinarnym elementem wigilijnego menu, pełni rolę doskonałego symbolu głębokiej interakcji między sacrum (sferą świętą) a profanum (sferą codzienną). Właśnie w **Wigilię** dochodzi do pięknego spotkania tego, co materialne (**karp**), z tym, co duchowe (**dusza**).

Karp i dusza to tylko pozornie dwa odmiennie elementy. **Karp** symbolizuje wieczerę wigilijną jako **materialny, fizyczny** aspekt życia. To namacalna tradycja, posiłek, rytuały, przygotowania, a także pamiątka o konkretnym czasie i miejscu (dom, stół, rodzina). Jest to element *przyziemny i świecki*. **Dusza** jako **duchowy, wewnętrzny** aspekt życia – to wiara, refleksja, miłość, nadzieja, przebaczenie i religijny sens Narodzenia Pańskiego. Jest to element *transcendentny i święty*.

Cała wieczerza jest obrzędem. **Codzienny posiłek (profanum)** zostaje uświęcony przez **modlitwę, czytanie Ewangelii i łamanie się opłatkiem (sacrum)**. Karp, usmażony czy w galarecie, przestaje być tylko rybą, a staje się częścią celebracji. Nawet ludowy zwyczaj przechowywania łuski karpia w portfelu jest tego dowodem. **Materialna łuska (profanum)** ma zapewnić **dobrobyt (doczesność)**, ale towarzyszy temu głęboka **nadzieja i wiara (sacrum)** w Boże błogosławieństwo na nadchodzący rok.

Wzajemne dopełnianie oznacza, że **duchowość nie jest oderwana od codzienności**. Człowiek przeżywa duchowy wymiar świąt (*dusza*) poprzez konkretne, materialne gesty i tradycje (karp, opłatek, puste miejsce). Innymi słowy, **świętość manifestuje się w materii**.

Boże Narodzenie nie oddziela się od naszego życia. To nie jest przerwa w życiu, ale jego esencja. Święta nie są chwilowym „wyjątkiem” czy ucieczką od codzienności, lecz momentem, w którym **najgłębsze wartości** (miłość, przebaczenie, jedność) przejawiają się w **najbardziej codziennych działaniach** (jedzenie, rozmowa, dzielenie się).

Prawdziwy sens Bożego Narodzenia polega na połączeniu tego, co święte (sacrum – *dusza*), z tym, co zwyczajne i ludzkie (profanum – *karp/stół*).

To jest nasze życie. Tradycje bożonarodzeniowe nie są narzuconym, pustym rytuałem, lecz sposobem, w jaki sami, jako rodzina i wspólnota, **wyrażamy** naszą duchowość i nasze wartości, wplatając je na stałe w wydarzenia mijającego roku i nasze osobiste historie.

Wzajemne dopełnianie *karpia* i *duszy* pokazuje, że Boże Narodzenie nie oddziela się od naszego życia. Wprost przeciwnie – Bóg, przychodząc w ciele, uświęca całą naszą doczesność, w tym i wigilijną kolację. Niech wigilijny stół będzie miejscem, gdzie to, co świeckie, spotyka się z tym, co święte, by objawić radość z narodzin Zbawiciela.

Magdalena Kreter-Bartkiewicz

Święty Jan Apostoł i Ewangelista

Święty Jan należy do najbardziej fascynujących postaci Nowego Testamentu. Powszechnie uważa się, że Jan był najmłodszym z Dwunastu Apostołów. Pochodził z zamożnej rodziny rybackiej znad Jeziora Galilejskiego (Tyberiadzkiego). Był bratem apostoła Jakuba Starszego (Większego). Choć dokładna data urodzenia pozostaje tajemnicą, wiadomo na pewno, że jego życie apostołskie było najdłuższe ze wszystkich świadków Chrystusa.

„Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo” (J 1, 1)

W ikonografii chrześcijańskiej św. Janowi przypisano symbol **orła**. Ten ptak, wznoszący się wyżej niż inne, symbolizuje wzniosłość i przenikliwość jego teologii. Jan nie rozpoczyna swojej Ewangelii od ziemskich narodzin Jezusa (jak Mateusz i Łukasz), lecz od odwiecznego istnienia Chrystusa jako **Słowa (Logosu)**. Jego Ewangelia rozpoczyna się od wzniosłego Prologu o **Słowie (Logosie)**, które było u Boga i stało się ciałem. Ta głębia teologiczna zaprasza każdego chrześcijanina do ciągłego **pogłębiania wiary** i rozumienia boskiej natury Chrystusa.

„Ja, Jan, brat wasz i współuczestnik w ucisku... znalazłem się na wyspie zwanej Patmos z powodu słowa Bożego i świadectwa Jezusa” (Ap 1, 9)

Życie Jana nie było jednak pasmem intelektualnych rozważań. Pod koniec I wieku, za panowania cesarza Domcjana, został skazany na **wygnanie** na skalistą wyspę Patmos na Morzu Egejskim. Powodem zesłania nie były zbrodnie, lecz jego żarliwe **świadectwo wiary**.

Na tej jałowej wyspie Jan doznał serii mistycznych wizji i spisał **Księgę Objawienia (Apokalipsę)**. To apokaliptyczne proroctwo obrazujące bitwę między dobrem a złem, dające nadzieję prześladowanym chrześcijanom i stanowiące zapowiedź ostatecznego triumfu Chrystusa.

„Dzieci, miłujcie się wzajemnie, bo miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga” (1 J 4, 7)

Pisma Jana (ewangelia, listy) kładą ogromny nacisk na **miłość** – zarówno miłość Boga do ludzi, jak i wzajemną miłość chrześcijan. **„Bóg jest miłością”** (1 J 4, 8) to centralne przesłanie chrześcijaństwa, a Jan jest jego niestrudzonym głosicielem. Wezwanie do życia w miłości jest fundamentalnym przykazaniem dla wszystkich wyznawców Chrystusa.

„Uczeń, którego Jezus miłował” (J 13, 23; 20, 2; 21, 20)

To określenie pojawia się w **Ewangelii według Świętego Jana**, symbolizując idealną relację każdego chrześcijanina z Jezusem: **głęboką, osobistą i opartą na miłości**. Każdy wierzący jest zaproszony, aby stać się „umiłowanym uczniem” Chrystusa. Scena z Ostatniej Wieczerzy, gdy Jan spoczywa na

piersi Jezusa (J 13, 23) jest interpretowana jako **wzór mistycznego zjednoczenia i kontemplacji** – dążenia do jak najgłębszego poznania i bliskości z Bogiem, do czego wezwani są wszyscy chrześcijanie.

Jan był **jedynym apostołem, który stał pod krzyżem** podczas ukrzyżowania Jezusa. Ta postawa symbolizuje **wierność, wytrwałość i odwagę** w najtrudniejszych chwilach, nawet w obliczu prześladowania i cierpienia, które są nieodłączną częścią chrześcijańskiego świadectwa.

„Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: «Nie-wiasto, oto syn Twój». Następnie rzekł do ucznia: «Oto Matka twoja»” (J 19, 26-27)

Powyższy cytat jest fragmentem testamentu z krzyża zawartego w Ewangelii według św. Jana.

W znaczeniu dosłownym Jezus wypełnił swój obowiązek opieki nad Matką, powierzając Maryję najbardziej zaufanej i bliskiej Mu osobie z grona uczniów – Janowi.

W interpretacji chrześcijańskiej uważa się, że te słowa mają znaczenie wykraczające poza relacje osobiste, bowiem uczeń, którego Jezus miłował, symbolizuje **cały Kościół** i każdego wierzącego chrześcijanina. W słowach: „Niewiasto, oto syn Twój” Jezus ustanawia Ją **Matką wszystkich wierzących**. W tradycji chrześcijańskiej to wydarzenie jest odczytywane jako **powierzenie Maryi jako Matce opieki nad całym Kościołem**, którego Jan stał się w tym momencie symbolicznym reprezentantem.

Choć Biblia milczy na temat szczegółów, tradycja chrześcijańska, wspierana przez pisma Ojców Kościoła, opisuje, że Jan i Maryja mieli przebywać przez pewien czas w **Jerozolimie**, uczestnicząc w życiu rodzącego się Kościoła. Według silnej tradycji wczesnochrześcijańskiej (potwierdzonej m.in. przez sobór

efeski w 431 r. i źródła apokryficzne) Jan zabrał Maryję ze sobą do **Efezu** (dzisiejsza Turcja), który był ważnym ośrodkiem jego późniejszej działalności apostołskiej. Jan opiekował się Maryją aż do Jej **Zaśnięcia** (Wniebowzięcia). Niedaleko Efezu, na wzgórzu, znajduje się tradycyjne miejsce zwane „Domem Matki Bożej” (*Meryem Ana Evi*), które odnaleziono zostało na podstawie wizji mistycznych i jest dziś celem pielgrzymek.

Jan Ewangelista prawdopodobnie był jedynym apostołem, który dożył wieku starczego. Szacuje się, że zmarł pod koniec I wieku n.e., za panowania cesarza Trajana (ok. 100 r. n.e.). Zmarł spokojnie w **Efezie** i tam został pochowany. Nad jego grobem wzniesiono wspólny kościół, a w VI wieku, za czasów cesarza Justyniana Wielkiego, **Bazylikę św. Jana**, której ruiny są do dziś jednym z głównych zabytków archeologicznych Efezu.

Magdalena Kreter-Bartkiewicz

Zmiana porządku Mszy świętych w niedzielę

Drodzy Parafianie,

po wielu rozmowach, sugestiach i wspólnych dyskusjach podjęliśmy decyzję o zmianie układu niedzielnych Mszy świętych w naszej parafii.

Zmiany wejdą w życie 1 stycznia 2026 r.

Nowy harmonogram wygląda następująco:

7:00 – Msza święta poranna

9:00 – Msza święta

10:30 – Msza święta dla rodzin z dziećmi

12:00 – Suma

18:00 – Msza święta dla młodych

Zmiany dotyczą przede wszystkim Mszy świętej, która dotąd była odprawiana o 12:30 jako Msza dla dzieci, a od nowego roku zostaje przeniesiona na godzinę 10:30, a także Sumy, która będzie celebrowana o godzinie 12:00.

Dziękujemy za wszystkie głosy i opinie, które pomogły nam dostosować harmonogram do potrzeb naszej społeczności parafialnej.

Niech nowe godziny Mszy świętych służą nam wszystkim w budowaniu żywej i pełnej bliskości wspólnoty parafialnej.

*Wasz proboszcz
ksiądz Piotr Celejewski*

1 stycznia – uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

Uznanie Maryi za Bożą Rodzicielkę jest jednym z najstarszych ustanowionych dogmatów Kościoła katolickiego. Dogmat to niezaprzeczalna prawda wiary stwierdzona przez władzę papieską, ale poparta tak kultem religijnym, jak i słowem Bożym. W Piśmie Świętym znajdziemy wiele tekstów odnoszących się do macierzyństwa Maryi, np. zapowiedź dotycząca Niewiasty, która zetrze głowę węża-szatana (Rdz 3, 15). Jeszcze wyraźniej o Matce Mesjasza wspomina prorok Micheasz (Mi 5, 1-2). Jako prorocstwo dotyczące Maryi traktuje się także zapowiedź Izajasza: *Pan sam da wam znak: Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel* (Iz 7, 14).

W 431 r. na soborze w Efezie podkreślono wyraźnie, iż Maryi należy się szczególny kult ze względu na urodzenie Chrystusa – Boga. Nazwano ją *Theotokos* – Bogarodzicą. Ona dała Mu ludzką naturę, a jednocześnie Jej natura została ubogacona i naznaczona boskim pierwiastkiem.

Jako katolicy rozpoczynamy nowy rok kalendarzowy od nakazanego święta maryjnego, które z jednej strony pokazuje

nam Osobę, od której zaczęła się historia naszego zbawienia, a z drugiej zachęca do wdzięczności za Jej zgodę na przyjęcie Słowa Bożego. Warto dodać, że rozumienie macierzyństwa maryjnego i naszego nie dotyczy tylko biologicznego aspektu życia, przejawia się we wszystkich obszarach troski o drugiego człowieka i Kościół. Jednocześnie podnosi rangę macierzyństwa samego w sobie w czasach, w których dzieci zaczynają społecznie przeszkadzać lub są traktowane jako „dobro materialne”, które można nabyć lub odrzucić.

*Bądź pozdrowiona, Boża Rodzicielko, radości aniołów,
pełnią łaski przewyższająca wszystko,
co o Tobie przepowiedzieli prorocy.
Pan z Tobą,
Tyś porodziła Zbawienie świata.*

Liturgia koptyjska

Kornelia Kowalczyk

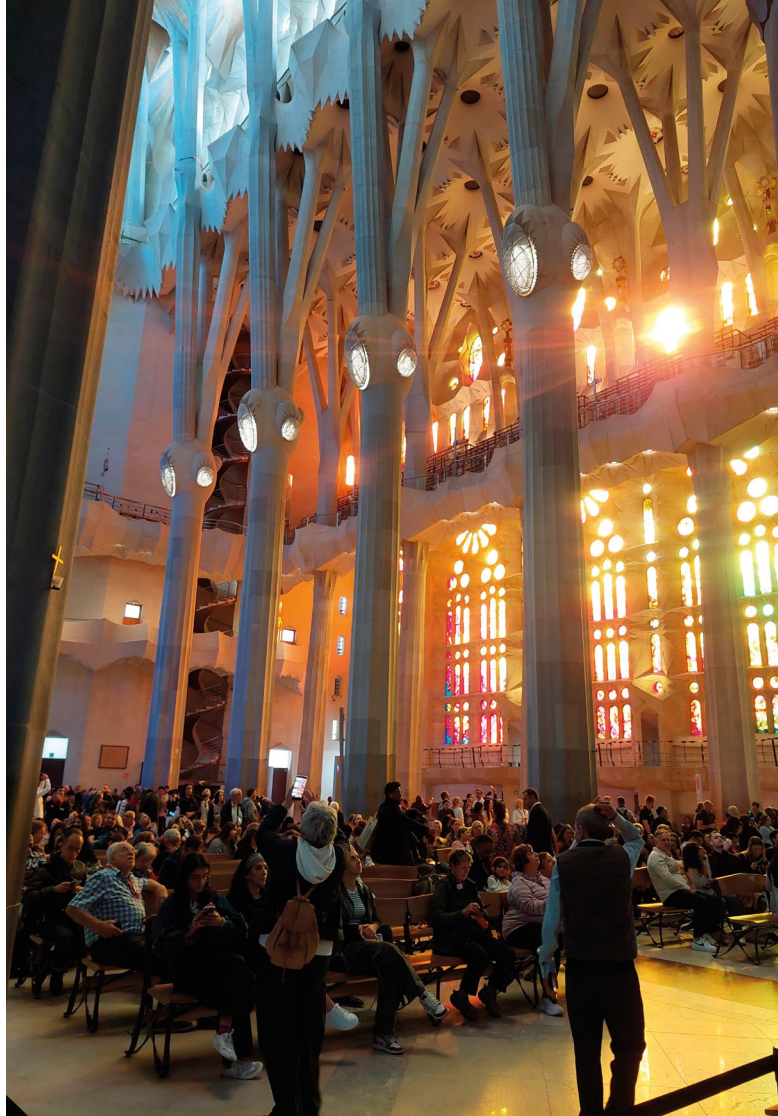
Wielbi dusza moja Pana!

Przeżywamy Adwent – czas oczekiwania na cud narodzin Chrystusa. Matka Boża jest mi szczególnie bliska w tym okresie, ponieważ w grudniu narodził się nasz pierworodny syn. Był to najcudowniejszy prezent pod choinkę dla mnie i mojego męża. Chcieliśmy, żeby nasz syn miał rodzeństwo, i tak się stało. Trzy lata później przyszedł na świat nasz drugi syn. Jako matka dwóch chłopców, pragnęłam mieć córeczkę. Czas szybko mijał, nasi synowie stali się pełnoletni. Moje marzenie o córce zamieniło się w oczekiwanie na synowe. Nie spodziewałam się, że w 2023 roku wydarzy się kolejny cud. Nasza rodzina powiększyła się i zostaliśmy rodzicami zastępczymi dla trzech cudownych dziewczynek. Nasze życie rodzinne nabrało nowych kolorów, a życie naszych córeczek – nową perspektywę. Mamy z mężem dużo nowych obowiązków, ale było warto zacząć tę przygodę. Szczęście polega bardziej na dawaniu niż na braniu.

Przychodzę do Państwa z tym świadectwem tak, jak Maryja przysłała do Elżbiety, aby podzielić się radością daru rodzicielstwa. Dzieci są cudem. Chcę podziękować Bogu za naszych synów i córki oraz polecić wszystkie dzieci Bożej opiece.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu, jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Żanna Warchałowska

Kamienna katecheza Gaudiego

Tętniące życiem serce Katalonii skrywa w sobie architektoniczną perłę, która od ponad stu lat fascynuje, inspirowa i budzi podziw.

Długi listopadowy weekend reprezentacja reakcji „Effathy” postanowiła spędzić w Barcelonie, która powitała nas łagodną jesienną pogodą. Wśród miejsc i zabytków, które chcieliśmy zobaczyć, nie mogło zabraknąć bazyliki mniejszej pod wezwaniem Świętej Rodziny, szerzej znanej pod jej hiszpańską nazwą Sagrada Família (w pełnym brzmieniu *Templo Expiatorio de la Sagrada Família*, tłumacząc na polski, Świątynia Pokutna Świętej Rodziny).

Do dzielnicy Eixample dojechaliśmy metrem. To tu na tle modernistycznej zabudowy góruje Sagrada Família. Wkrótce po wyjściu ze stacji zobaczyliśmy wielką i imponującą fasadę bazyliki, arcydzieło Antoniego Gaudiego. Chociaż budynki administracyjne i te mieszczące zaplecze techniczne trwającej budowy niestety utrudniały nam podziwianie fasad z ulicy, to wrażenie, które na nas zrobiła, było nieporównywalne z niczym innym. Zadzierając głowy w górę (budowla ma ponad 170 m), myśleliśmy o takich określeniach jak: piękna, magiczna, baśniowa, monumentalna, wizjonerska. Otaczają ją dwa niewielkie parki (Placa de la Sagrada i Placa de Gaudí), pełne bujnej zieleni, z drzewami i krzewami, tak jakby chciały

stłumić charakterystyczny gwar – mieszankę zachwyty turystów, rozmów i dźwięków miasta.

Trwająca od 140 lat budowa finansowana jest z datków dla podkreślenia jej pokutnego charakteru. My też dołączyliśmy do grona darczyńców, kupując z dwutygodniowym wyprzedzeniem bilety.

Weszliśmy na niewielki dziedziniec. Przed nami w całej okazałości ukazała się Fasada Narodzenia Pańskiego – jedyna, której budowę Antoni Gaudí nadzorował osobiście aż do momentu swojej śmierci. Jako pierwszą wybrał właśnie tę, uważając, że jej radosny charakter zachęci ludzi do finansowania i kontynuowania budowy po jego śmierci.

Fasada jest podzielona na trzy główne portale (wejścia), z których każdy symbolizuje jedną z trzech cnót boskich. Rzeźby zostały podzielone tematycznie na trzy kategorie: po lewej i prawej stronie od wejścia zobaczyć możemy sceny związane z życiem Maryi oraz św. Józefa (np. Zwiastowanie, ucieczka do Egiptu). Część środkowa poświęcona jest najważniejszym wydarzeniom związanym z narodzinami i życiem Jezusa (m.in. narodziny w stajni, pokłon Trzech Króli). →

Całość udekorowana motywami roślinnymi – kwiatami i liśćmi wyrzeźbionymi w kamieniu – przypomina **drzewo życia**. Oglądając, odnosi się wrażenie przepychu natury kwitnącej i pełnej życia, ale i radości. Dopełnieniem tego wrażenia są drzwi do kościoła, wykonane przez japońskiego artystę Etsuro Sotoo. Wykonane są one z brązu, któremu celowo pozwolono zażnieć, tak że w większości są zielone. Skrzydła drzwi w całości pokryte są płaskorzeźbą odwzorowującą liście, owady i pająki – przypominają gęsty malinowy chruśniak. Pająki i owady są najwyraźniej często dotykane przez turystów, bo warstwa tlenków jest starta i widoczny jest naturalny, złotawy kolor stopu – stanowią przez to bardzo elegancki, kontrastowy akcent, który pięknie odcina się na tle zielonej śniedzi, i są przez to kolejnym detalem, który subtelnie podkreśla różnorodność i piękno stworzenia.

Wchodząc do bazyliki przez jeden z trzech portali Fasady Narodzenia Pańskiego (Wiara, Nadzieja, centralna Miłość), przechodzimy ze świata naturalistycznych, gęstych rzeźb zewnętrznych do otwartej i strzelistej przestrzeni wnętrza. O ile fasada „przyzwyczają” odbiorcę do bogactwa form, to wnętrze zaskakuje prostotą i skromnością, a niespodziewanie duża przestrzeń z kolumnami, które rozgałęziają się jak drzewa (kolumny te mają celowo przypominać wysokopienny las), podkreśla jej piękno. Zwróciliśmy uwagę, że pomimo ogromnych wież fasadowych do wnętrza bazyliki dostaje się bardzo dużo światła. Jest to zasługa witraży oraz bezbarwnych okien. Te pierwsze umieszczone są w wyso-

kich ścianach naw bocznych, drugie zaś górują nad nawą główną, rozstawione na szerokość najgrubszych i najbardziej wewnętrznych rzędów kolumn (układ wielonawowy, bazylikowy). Witraże płynnie zmieniają kolor wzdłuż nawy – po stronie fasady Męki Pańskiej czerwony zmienia się stopniowo w jaskrawożółty, zaś po stronie fasady Narodzenia fiole i błękit przechodzi w spokojne zielenie. Taki dobór barw miał korespondować i dyskretnie przypominać o scenach wyrzeźbionych po zewnętrznej stronie ścian kościoła.

Wymiary świątyni nie są przypadkowe – szerokość nawy głównej jest wielokrotnością szerokości naw bocznych, a poszczególne wieże odpowiadają poszczególnym postaciom z Ewangelii: dwanaście wież fasadowych (w tym cztery należące do niewybudowanej jeszcze fasady Chwały) odpowiada Dwunastu Apostołom, cztery wieże w narożnikach skrzyżowania transeptu z nawami nawiązywać mają do czterech ewangelistów, centralna, najwyższa wieża ma być poświęcona Jezusowi Chrystusowi, a druga co do wysokości, wieńcząca prezbiterium – Matce Bożej. Audioprzewodnik zwrócił naszą uwagę na jej specjalną konstrukcję, mającą za zadanie zbierać światło oknami umieszczonymi na całej jej wysokości i wprowadzać je wprost do prezbiterium.

Po wyjściu przez drzwi naprzeciwko tych, którymi weszliśmy, znaleźliśmy się w podcieniu fasady Męki Pańskiej, ale żeby móc ją dobrze obejrzeć, należało podejść i oprzeć się o bramę oddzielającą teren bazyliki od ulicy. Widzieliśmy wcześniej jej zdjęcia w Internecie, ale na żywo wrażenie, które sprawia, jest przytłaczające. Filary wspierające konstrukcję podzielone są na dwa poziomy. Dolne wyglądają jak napięte mięśnie, zaś te położone wyżej i podpierające dwuspadowy dach kształtem zbliżone są do kości. Jest to straszny, a nawet odrażający widok, ale zdaje się, że o takie wrażenie chodziło autorowi.

Rzeźby umieszczone wokół trzech portali opowiadają historię ostatniego tygodnia życia Jezusa. Ich styl jest toporny, ciosany grubymi bryłami. Kolejne sceny przedstawiają między innymi pocałunek Judasza czy żołnierzy rzucających losy o tunikę, z samym ukrzyżowaniem dominującym nad głównym wejściem. Wszystko w tej fasadzie zdaje się krzyczeć do nas, że oto jesteśmy świadkami największej niesprawiedliwości w dziejach, że kamienne postaci są wspomnieniem najbardziej bolesnych wydarzeń historii zbawienia. Warto jednak wspomnieć, że na dachu wejścia, za ozdobnym frontonem fasady (właśnie tej, którą zdobią „kostne” filary) umiejscowiony jest niewielki ogródek zielny. Nie wiem, czy taki był zamysł, ale było to dla nas bardzo wymowne – tak jak Jezus po złożeniu do grobu nie przestał działać, zstępując do Otchłani i w sposób dla nas niezauważalny na nowo ożywiając umarłych, tak samo tutaj, ukryte za zimnym kamieniem, kiełkuje i wzrasta nowe życie.

Bazylika zrobiła na nas niesamowite wrażenie. Sam fakt, że w XXI-wiecznej Europie buduje się tak monumentalne budowle wyłącznie z potrzeby serca, na chwałę Bożą, napełnia pewnym pokojem. Patrząc na trwającą budowę, można mieć nadzieję, że chrześcijaństwo w Europie wcale nie musi się „związać”, że nie wszystko, co najlepsze, jest już za nami.

Krzysztof Laskowski

Drodzy Parafianie,

I porodziła swego Syna pierworodnego, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca... (Łk 2, 7).

Historia Bożego Narodzenia nie jest historią z odległej przeszłości. Jest aktualna. Dzieje się w życiu każdego z nas. Często nie mamy czasu i miejsca dla Boga i siebie nawzajem. Daliśmy się uwikłać w nieustanny aktywizm. Pochłania nas robienie czegoś. Każdy gram czasu kilkakrotnie mierzymy i ważymy.

Bóg, rodząc się w betlejemskiej stajni, wszedł w historię ludzkości, pokazując, że światła nie zmieniają wielkie rewolucje, ale drobne codzienne gesty czułości i dobroci, w których ukryta jest wielka miłość. Niech Święta Bożego Narodzenia będą okazją do odkrycia, że **najważniejszym, co człowiek otrzymuje od drugiego i co sam może mu podarować, jest po prostu OBECNOŚĆ**. Bóg, rodząc się w Betlejem, zapalił w mrokach świata światło nadziei. Stańmy się światłem dla innych i ponieśmy to światło do tych, których kochamy – zmieniając ten świat.

Błogosławionych Świąt Bożego Narodzenia!

*Wasz proboszcz ks. Piotr Celejewski
i ksiądz senior Bolesław Bolek*

Zaproszenie na Orszak Trzech Króli

*Mędrcy świata, monarchowie, gdzie śpiesznie dążycie?
Powiedzcież nam, Trzej Królowie, co w darze niesiecie?*

Z wielką radością zapraszamy do udziału w **VIII Parafialnym Orszaku Trzech Króli**, który odbędzie się w **uroczystość Objawienia Pańskiego (Święto Trzech Króli)**.

Orszak Trzech Króli to nawiązanie do jednej z najstarszych tradycji chrześcijańskich, symbolizującej poszukiwanie Prawdy i oddanie hołdu Nowonarodzonemu Królowi.

W tym dniu symbolicznie stajemy się częścią tej drogi.

Niech ten orszak, który przejdzie ulicami Otrębus, będzie nie tylko pięknym widowiskiem, ale przede wszystkim publicznym wyznaniem naszej wiary, radością kolędowania i modlitwą o jedność dla naszej wspólnoty.

Wyruszamy 6 stycznia 2026 roku (wtorek) po Mszy świętej o godzinie 12:00.

Organizatorzy

„Wielka jest moc daru, lecz jeszcze większa jest moc serca, które daje”

św. Jan Chryzostom

Parafialny Zespół Caritas serdecznie zaprasza na **kiermasz bożonarodzeniowy**, który odbędzie się 14 i 21 grudnia w dolnym kościele, po Mszach świętych.

Tradycyjnie będzie można zakupić świece Caritas (część pozyskanych środków wesprze akcję Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, organizowaną przez Caritas Polska), ozdoby bożonarodzeniowe oraz okolicznościowe wyroby rękodzielnicze.

Dochód z kiermaszu jest przeznaczony na pomoc osobom potrzebującym z naszej parafii.

Jak co roku przygotowywane będą paczki z żywnością i chemią gospodarczą. **Zbiórka darów** odbędzie się 20 grudnia 2025 roku w dolnym kościele, w godzinach 10:00–15:00.

Osoby potrzebujące wsparcia prosimy o kontakt mailowy pod adresem pzc.otrebusy@onet.pl, pozostawienie informacji w skrzynce korespondencyjnej (pod gablotą PZ Caritas przy bramie głównej) lub u Księdza Proboszcza.

Zapraszamy.

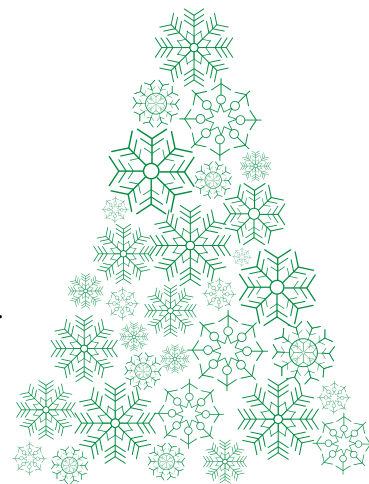
Drodzy Czytelnicy,

z serca dziękujemy za to, że jesteście z nami przez cały rok i wspólnie tworzymy żywy **Kościół naszej parafii**.

W uroczysty czas Bożego Narodzenia życzymy, aby Prawda i Miłość, które objawiły się nam w **Jezusie Chrystusie**, stały się naszym codziennym pokarmem i drogowskazem. Niech te Święta umocnią **więzi rodzinne i parafialne**, a nowy rok przyniesie **pogłębienie wiary i wzrost w świętości**.

Niech Słowo ciałem się staje w każdym aspekcie Waszego życia!

Zespół redakcyjny gazety parafialnej *Effatha*

EFFATHA gazeta parafii Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła w Otrębusach.

Zespół redakcyjny: ks. proboszcz Piotr Celejewski; Kornelia Kowalczyk, Magdalena Kreter-Bartkiewicz, Krzysztof Laskowski, Magdalena Miarczyńska, Grażyna Siudym;

skład, grafika: Małgorzata Żurniewicz-Turno; korekta: Maria Kłeczek OV; foto: Józef Rudziński

Druk: Drukarnia „Megraf” Krzysztof Burzec, 05-840 Brwinów, ul. E. Orzeszkowej 4; megraf@megraf.pl

Proboszcz: ks. Piotr Celejewski, 05-805 Otrębusy, ul. Sadowa 14, tel. 22 758 51 35

Kancelaria parafialna czynna od poniedziałku do piątku od 17:00 do 17:30

Konto parafialne: Bank Spółdzielczy w Białej Rawskiej o/Brwinów: 08 9291 0001 0097 6549 2000 0010

Parafia rzymskokatolicka w Otrębusach

Kontakt z zespołem redakcyjnym: effathaotrebusy@gmail.com

<https://parafia-otrebusy.mkw.pl/>

Wszelkie prawa zastrzeżone.

INTENCJE MSZALNE

14 GRUDNIA - NIEDZIELA

7:00 – za Zuzannę w rocznicę urodzin –

o wszelkie potrzebne łaski

9:00 – za zm. Jarosława

Stanisławowskiego

11:00 – za **parafian**

12:30 – za zm. Zofię Rybińską

18:00 – za zm. Krystynę Pucek

oraz Anielę i Edwarda Sambor

15 GRUDNIA - PONIEDZIAŁEK

6:30 – za zm. Bogdana Winidę

w 29. rocznicę śmierci

18:00 – o powrót do pełnego i trwałego

zdrowia dla Tomka

16 GRUDNIA - WTOREK

6:30 – o świętość dla kapłanów naszej

parafii

18:00 – w intencji **Ojczyzny,**

Ojca Świętego i rodzin

17 GRUDNIA - ŚRODA

6:30 – za zm. Stanisława Frankiewiczza

18:00 – za zm. Mariannę i Piotra oraz

za zmarłych z rodzin Kurków, Zielińskich,

Fijałkowskich, cierpiących w czyścću

18 GRUDNIA - CZWARTEK

6:30 – za zm. Andrzeja Greń

18:00 – za zm. Helenę Kabzę

w rocznicę śmierci

19 GRUDNIA - PIĄTEK

6:30 – za zm. Mariannę Celing

po pogrzebie

18:00 – za zm. Małgorzatę Domagalską

w 7. rocznicę śmierci

20 GRUDNIA - SOBOTA

6:30 – o Boże błogosławieństwo dla Artura

Białeckiego z okazji 50. urodzin

18:00 – o Boże błogosławieństwo dla

członków wspólnoty koła Żywego Różańca

pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli

21 GRUDNIA - NIEDZIELA

7:00 – za zm. Jana Tylec w rocznicę śmierci

9:00 – za zm. z rodzin Skorupa i Zalewskich

11:00 – za **parafian**

12:30 – za zm. Monikę Rybicką-Bechtę

18:00 – za zm. Weronikę, Eugeniusza

Sasinowskich oraz za Romana, Jerzego

i Andrzeja Koralników

22 GRUDNIA - PONIEDZIAŁEK

6:30 – Msza święta dziękczynno-błagalna

w intencji żyjących oraz o radość wieczną

dla zmarłych z rodzin Biela, Kania,

Marciniak i Mielczarek

18:00 – za zm. Andrzeja Greń

23 GRUDNIA - WTOREK

6:30 – za zm. Andrzeja Greń

18:00 – za zm. Leokadię w 10. rocznicę

śmierci, za zm. Jana w 40. rocznicę śmierci

oraz zmarłych z rodzin Łopuszyńskich

i Matuszaków

24 GRUDNIA - ŚRODA

6:30 – I za zm. Ewę Steinbart

oraz Ewę Ziemską

II o Boże błogosławieństwo dla rodzin

Wojciecha i Marii oraz dla wspólnoty Macieja

24:00 – za **parafian**

25 GRUDNIA - CZWARTEK

7:00 – o Boże błogosławieństwo i dary

Ducha Świętego dla Klary Łukasz

9:00 – o Boże błogosławieństwo dla

Wiesławy i Ryszarda w 60. rocznicę ślubu

11:00 – o Boże błogosławieństwo

dla Sylwii na dalszą drogę życia

12:30 – za zm. Pelagię Wolanin oraz Zofię,

Wacława i Zygmunta Pypeć

18:00 – za zm. Tadeusza, Czesława,

Aleksandrę, Jadwigę, Dionizego i Stanisława

26 GRUDNIA - PIĄTEK

7:00 – za zm. Szczepana i Józefę Milewskich

9:00 – za zm. Bożenę i Antoniego Ruszczak

11:00 – o Boże błogosławieństwo

dla rodziny Tomasza

12:30 – Msza święta dziękczynno-błagalna

dla Dominiki i Dariusza w 40. rocznicę ślubu

18:00 – za zm. Zygmunta Olczaka oraz

za zmarłych z rodzin Olczaków i Kucharków

27 GRUDNIA - SOBOTA

7:00 – o Boże błogosławieństwo i zdrowie

dla Macieja z okazji 32. rocznicy urodzin

18:00 – za zm. Jana Szczęsnego

28 GRUDNIA - NIEDZIELA

7:00 – za zm. Leokadię i Stefana

Przeździeckich oraz ich Rodziców

9:00 – za zm. Władysławę i Wacława

Kowalskich

11:00 – za **parafian**

12:30 – za zm. Zofię i Stefana Ryszkę

18:00 – za zm. Lecha Roszkowskiego

w 1. rocznicę śmierci

29 GRUDNIA - PONIEDZIAŁEK

7:00 – Msza święta dziękczynno-

-błagalna za żywych i o radość nieba

dla zmarłych z rodzin Biela, Kania,

Marciniak i Mielczarek

18:00 – dziękczynna z okazji 9. urodzin

i z prośbą o potrzebne łaski dla Marysi

30 GRUDNIA - WTOREK

7:00 – o łaskę wiary dla rodziny Rokickich

18:00 – o dar świętości dla Bogusławy

31 GRUDNIA - ŚRODA

7:00 – o dar świętości dla Stanisławy

18:00 – za zm. Annę i Antoniego

Łaniszewskich

1 STYCZNIA - CZWARTEK

7:00 – za zm. Annę Sołtys

(Msza św. gregoriańska)

9:00 – za zm. Franciszka i Lucynę

Piotrkowiczów oraz za ich Rodziców

10:30 – za zm. Michała Łackiego

w 1. rocznicę śmierci oraz za zmarłych

z rodzin Łackich i Jakubskich

12:00 – I za **parafian** – o **Boże**

błogosławieństwo na nowy rok

II o zdrowie, pokorę, cierpliwość,

wytrwałość i siły do życia zgodnie z wolą

Bożą dla Edwardy i Jana

18:00 – za zm. Marię Mączyńską

2 STYCZNIA - PIĄTEK

7:00 – za zm. Annę Sołtys

(Msza św. gregoriańska)

18:00 – za zm. Martę Kruk

3 STYCZNIA - SOBOTA

7:00 – za zm. Annę Sołtys

(Msza św. gregoriańska)

18:00 – w intencji zadośćuczynienia

Niepokalanemu Sercu Maryi za zniewagi

4 STYCZNIA - NIEDZIELA

7:00 – za zm. Annę Sołtys

(Msza św. gregoriańska)

9:00 – za zm. Hannę i Mieczysława

w rocznicę śmierci

10:30 – za zm. Edwarda w 13. rocznicę

śmierci oraz za Eugenię i Józefa Zalewskich

12:00 – za **parafian**

18:00 – o Boże błogosławieństwo

dla całego zespołu „Mazowsze”

5 STYCZNIA - PONIEDZIAŁEK

7:00 – za zm. Annę Sołtys

(Msza św. gregoriańska)

18:00 – **Msza św. wypominkowa**

6 STYCZNIA - WTOREK

7:00 – za zm. Annę Sołtys

(Msza św. gregoriańska)

9:00 – za zm. Ryszarda Czekałskiego

10:30 – Msza święta dziękczynna w 50.

rocznicę zawarcia sakramentu małżeństwa

dla Ireny i Augustyna oraz o zdrowie dla Ireny

12:00 – o **dary Ducha Świętego**

dla ks. Piotra, ks. Bolesława

i dla wszystkich kapłanów, którzy posługiwali w tutejszej parafii oraz o potrzebne łaski dla uczestników Orszaku Trzech Króli

18:00 – Msza święta dziękczynna za dar macierzyństwa i ojcostwa, a także o Boże błogosławieństwo dla córek: Florentyny, Hani i Gosi, oraz dla całej rodziny

7 STYCZNIA – ŚRODA

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – za **Ojca Świętego, Ojczyznę, Radio Maryja i TV Trwam**

8 STYCZNIA – CZWARTEK

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – za zm. z rodzin Lewandowskich i Staszewskich

9 STYCZNIA – PIĄTEK

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – o dar Ducha Świętego i odnalezienie siebie dla Gosi

10 STYCZNIA – SOBOTA

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – o Boże błogosławieństwo dla członków koła Żywego Różańca pod wezwaniem św. Andrzeja Boboli

11 STYCZNIA – NIEDZIELA

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

9:00 – za zm. Lucynę Jacniacką oraz zmarłych z rodzin Jacniackich i Tokarskich

10:30 – zm. Stanisława, Bolesława i Mieczysława Lipskich

12:00 – za **parafian**

18:00 – za zm. Irenę Gwiaździńską w rocznicę śmierci

12 STYCZNIA – PONIEDZIAŁEK

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – Msza święta dziękczynna za Jakuba z okazji 6. urodzin, z prośbą o Boże błogosławieństwo

13 STYCZNIA – WTOREK

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – za zm. Jana Szczęsnego w rocznicę śmierci (od wspólnoty Żywego Różańca)

14 STYCZNIA – ŚRODA

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – za zm. Alicję

15 STYCZNIA – CZWARTEK

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – za zm. Danutę Stelmaszewską

16 STYCZNIA – PIĄTEK

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – o zdrowie i Boże błogosławieństwo dla Jerzego

17 STYCZNIA – SOBOTA

7:00 – za zm. Annę Sołtys
(Msza św. gregoriańska)

18:00 – za **Ojca Świętego, Ojczyznę i rodziny, zwłaszcza za dzieci i młodzież**

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I WTORKÓW

- **17:30** – różaniec

NIEDZIELA

- **8:30** – godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP

PONIEDZIAŁEK

- **po Mszy świętej o 18:00 do 19:30** – adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

WTOREK

- **17:30** – koronka do Miłosierdzia Bożego

ŚRODA

- **18:00** – przed Mszą świętą nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

CZWARTEK

- **17:00** – zajęcia katechetyczno-plastyczne dla dzieci „Kredkami do nieba”
- w 2. i 3. czwartek miesiąca **po Mszy świętej o 18:00** spotkanie formacyjne lektorów młodszych (szkoła średnia, studenci)

PIĄTEK

- **18:15-19:45** – próba chóru parafialnego
- **19:00** – spotkanie wspólnoty młodzieżowej PGKS

SOBOTA

- **10:00** – spotkanie formacyjne ministrantów
- **10:40-11:40** – próba scholi dziecięcej

24.12 – Wigilia Bożego Narodzenia (pasterka o godzinie 24:00)

25.12 – **uroczystość Narodzenia Pańskiego** (Msze święte wg porządku niedzielnego)

26.12 – święto św. Szczepana, pierwszego męczennika (Msze święte wg porządku niedzielnego)

28.12 – święto Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa

31.12 – po Mszy świętej o 18:00 **nabożeństwo dziękczynne za mijający rok kalendarzowy**

1.01 – **uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi**, Nowy Rok (Msze święte wg porządku niedzielnego)

2.01 – **I piątek miesiąca** – od godziny 17:00 wystawienie Najświętszego Sakramentu i spowiedź, przed Mszą świętą o 18:00 litania do Najświętszego Serca Jezusowego (przyjmowane są intencje na Mszę świętą zbiorową)

3.01 – **I sobota miesiąca** – po Mszy świętej o 18:00 rozważanie tajemnic różańcowych przygotowane przez wspólnotę modlitewną pw. św. A. Boboli i bł. S. Wyszyńskiego

4.01 – **I niedziela miesiąca** – po Mszach św. adoracja Najświętszego Sakramentu o godzinie 19:00 **koncert kolęd w wykonaniu PZLPiT „Mazowsze”**

5.01 – o 17:30 wypominki, o 18:00 Msza święta wypominkowa

6.01 – **uroczystość Objawienia Pańskiego** (Msze święte wg porządku niedzielnego) po Mszy świętej o 12:00 **parafialny Orszak Trzech Króli**

11.01 – święto Chrztu Pańskiego po Mszy świętej o 18:00 **kolędowanie z Chórem Pana Moniuszki**

Wizyty duszpasterskie rozpoczną się 2 stycznia według programu podawanego w ogłoszeniach parafialnych.